

Terenurile de la stadionul Tinerețului cunosc o animație din ce în ce mai mare o dată cu apropierea vacanței și a fazelor superioare ale competițiilor școlare. Duminică dimineața, spre exemplu, la loc de cinste a stat voleiul, sport mult

iubit de elevii școlilor generale și liceelor din Capitală.

Nu ne îndoiim că pasiunea și priceperea protosoților, alături de dragostea elevilor pentru sport, vor face din fiecare astfel de competiție un eveniment sărbătoresc...

DIN CARNETUL REPORTERULUI

ENTUZIAȘTII

Îi întâlnești pretutindeni. Îi caracterizează dragostea de sport și, de aceea, chiar cînd au părul argintiu, sînt la fel de activi ca și cei tineri. Muncesc oriunde, cu aceeași abnegație și fac din elementul timp un subordonat al lor. Pentru ei, greutățile nu apar niciodată în adevărata mărime. Principala lor armă? Entuziasmul!

Spicuri din carnetul de reporter. Notății fugare.

● **Raionul Făgăraș. Prof. ION STREZU** e pasionat de atletism. „N-am nevoie nici de jumătăți de normă, nici de recompense. Dați-mi materiale pentru atletism. Mi-e de ajuns”. Și s-a dovedit că-i așa: stadionul din centrul orașului Victoria e zilnic înțesat cu tineri care iubesc atletismul. Prof. **MIOARA MANIU**. A înființat un cerc de gimnastică artistică. Lotul: copii între 5 și 12 ani. N-o sperie indifferența unora, nici zîmbetul malițios al altora. „Uit totul cînd lucrez cu copiii. Răsplata mea o constituie rezultatele lor”. Prof. **M. ROPOTAN** din Poiana Mărului. Un cătun cu cîteva case. Echipa pregătită de el — locul 3 la campionatul regional de schi. N-a avut mijloace să aducă copiii la Făgăraș. A plătit din banii lui. „Cîndva, bani: aceștia se vor întoarce sub formă recunoștinței și pentru mine vor avea o valoare inegalabilă”.

● **Popas la Sebeș Alba. TITUS BOGDAN** — vicepreședinte al statului popular. „Concurs de schi la munte, la Jina? Bine, vom merge”. Iar schiorii au participat cu mic și mare. „Sala de sport „Flamura” intră în reparații? Bine, vom amenaja alta, dintr-o festă magazie”. S-a zăbăvit și a obținut fonduri. Prof. **FLORIN FLEȘERIU**. Pasionat al handbalului. Echipa Sebeșului a jucat în „zonale”, la Craiova. Meritoriu. „Poți avea fonduri cu duimul, nu faci nimic dacă nu pui un pic de

suflet”. Sînt cuvintele lui Fleșeriu.

● **NICOLAE BÎRSAN**. Oena Mureș. De 18 ani la asociația sportivă. Numeroși sportivi, baze sportive excelente. Îi întrebi: „greutăți?” Îți răspunde: „Păi... nici una. Le venim de hac, cîn-or fi ele mai tari decît noi”. La cîțiva kilometri, Ciumbudul. O școală de viticultură, cu o secție de atletism. Profesorul **DORIN DUNA**. „Elevii lui au cîștigat campionatul regiunii în luptă cu reprezentanții altor școli, care au de 10 ori mai mulți elevi. „Interviu? Bine, dar să știți că am de spus doar atât: trebuie mai multă pasiune la dascăli de educație fizică. Și răbdare”. Împreună cu metodistul Consiliului raional UCFS Alud, Alexandru Iob, tovarășul Duna bate drumurile satelor în căutarea de talente pentru atletism.

● **Doi conducători: unul de întreprindere — SIMION GROZA**, directorul fabricii „Sebeșul”. Celălalt, **ALEXANDRU MEZEI**, directorul liceului din Ciumbud. Nu se cunosc, dar se aseamănă. Ajută sportul. A. Mezei: „Dăm tot pentru sport, care înseamnă sănătate”. De curînd, dintr-un fost maneaj, s-a început amenajarea unei săli de sport. „Totul e să vrei, să te zbați, să lupți”...

„Fiindcă, așa cum spuneam, pentru acești entuziaști greutățile n-au măsura lor adevărată. Entuziasmul, unit cu munca și

perseverența, îi fac de neînfrînt, iar elevii lor, în toate mediile cucerite pe terenurile de sport, simt și căldura foștilor lor dascăli sau îndrumători care i-au ajutat.

S. NORAN

Mai poate dura această situație?

Cu puțin timp în urmă, la redacția noastră s-a primit o sesizare: în orașul Cluj fusese schimbată destinația unor săli și terenuri sportive, fără a se amenaja altele în locul lor.

Ne-am deplasat la fața locului. Primul popas: la terenul de fotbal (sau mai bine zis la terenul teren) Clujeana II. Ce s-a întimplat aici? De o bună bucată de vreme terenul cu pricina l-a fost schimbată destinația, fiind transformat într-un imens depozit — în aer liber — de materiale de construcție. Ce și-or fi zis constructorii care au misiunea să lărgescă spațiul productiv al cunoscutei fabrici de pielărie și încălțăminte Clujeana? „Nici că se poate loc mai nimerit pentru materialele noastre și pentru autocamioanele care transportă aceste materiale! Mai cu seamă că locul este îngrădit și gata nivelat!”...

Așa că, ajungînd la fața locului, am avut o priveliște cu totul nefirească pentru un teren de fotbal. Pentru a degașa complet spațiul în scopul mai sus arătat, cele două porți au fost scoase, iar acolo unde te așteptai să-ți vezi în întrecere pe cei 22 de jucători se aflau stive de prefabricate, grămezi de fier-beton, lazi cu diferite piese, mă rog tot ce-i trebuie unui bun gospodar ca să-și ridice casa... Punem însă întrebarea: cum a fost posibil ca sub ochii celor din Consiliul asociației sportive Clujeana și, bineînțeles, cu buna știință a Consiliului regional UCFS să se fi produs această schimbare? Oare pe terenurile învecinate cu fabrica, complet libere (ce-i drept nu atît de nivelate ca terenul de fotbal) nu se putea organiza acest depozit?

Am uitat să vă spunem că desecarea noastră este incompletă. „Inițiativa” acestei transformări, a acestei schimbări de destinație a cuprins și o serie de construcții sportive anexe. Astfel, popicaria, sala de forță, magazia de echipament și material sportiv, vestiarele sălii de sport, standul poligonului de tir au devenit locuințe pentru muncitorii și tehnicienii șantierului. N-a existat nici măcar grija de a fi găsit în altă parte a orașului (și credem că există această posibilitate) un loc pe care să fie amenajat un nou teren, cel puțin pe timpul considerat necesar func-

ționării șantierului. Pe bună dreptate, sportivii de la Clujeana și unii sportivi de la C.S.M. Cluj (care foloseau și ei această bază) reclamă — cam de mult timp — un nou loc de pregătire, de întrecere.

Dar, cele relatate mai sus nu sînt aspecte singulare. Considerăm îngrijorător că și alte amenajări sportive clujene și-au schimbat în ultimul timp destinația sau au dispărut, pur și simplu, din geografia orașului de pe Someș. Astfel, popicaria și sala de tenis de masă a fabricii de tricotate „Someșul” (care a preluat clădirile fabricii de țigăre) au devenit dormitoare. Cu atît mai de neînțeles este situația creată sălii de tenis de masă, după ce s-au cheltuit sume importante pentru amenajarea ei, cheltuieli neamortizate deoarece contractul încheiat — prin care se prevedea folosirea sălii de către lotul de tenis de masă al C.S.M. Cluj pe o perioadă de 4 ani — a fost anulat de proprietarul sălii. În această situație, echipa campioană republicană la tenis de masă a fost nevoită să se antreneze, pentru întîlnirile din „C.C.E.”... pe unde a găsit înțelegere!

O soartă asemănătoare au avut și terenurile de fotbal „Porțelanul” și „Mica I” (proprietatea I.L.S. Porțelanul și, respectiv, administrația bazelor sportive a sfatului popular orașenesc); terenurile de volei și baschet din str. Aurel Vlaicu (proprietar I.L.M.C. și I.C.M.). Toate acestea au fost transformate în terenuri de construcții, depozite de materiale sau loc de parcare.

Aceasta fiind starea de lucruri, de ce să ne mai mirăm că sportivii clujeni înregistrează din ce în ce mai multe rezultate nesatisfăcătoare. Lipsa locurilor destinate pregătirii lor sistematice, permanente, este atît de acută încît dacă nu se iau grabnice măsurile cele mai eficiente pentru respectarea prevederilor H.C.M. 2190 din 16 septembrie 1952, în scurt timp activitatea sportivă a Clujului va înregistra scăderi și mai supărătoare. Ca atare, Consiliul regional UCFS și Sfatul popular al orașului Cluj trebuie să găsească soluția pentru remedierea situației. Și aceasta, cît mai grabnic!

I. DUMITRESCU

NOȚIUNI DE FIZIOLOGIE CU APLICAȚII LA EXERCIȚIILE FIZICE

Prof. dr. Fl. C. Ulmeanu

Recenzie

Exercițiile fizice acționează ca excitanți fiziologici, care stimulează diferitele funcții ale organismului. Atunci cînd exercițiile fizice sînt bine dozate, în concordanță cu particularitățile de reacție a funcțiilor organismului, ele duc la creșterea capacității de efort. Dacă dozarea nu este corespunzătoare, efectele favorabile ale exercițiilor fizice nu apar sau, dimpotrivă, apar efecte negative.

Pentru individualizarea programului de antrenament antrenorii trebuie să cunoască structura și modul de funcționare a diferitelor organe. Numai în acest fel ei le pot stimula într-un mod optim, pentru a obține creșterea capacității lor funcționale. Aceste cunoștințe sînt necesare și sportivilor, pentru ca ei să înțeleagă și să execute în mod corespunzător programul de antrenament ce le este indicat.

Cartea prof. dr. C. Ulmeanu „Noțiuni de fiziologie cu aplicații la exercițiile fizice”, ediția a II-a, apărută în editura UCFS, pune la îndemîna antrenorilor, sportivilor și activiștilor din cadrul mișcării de

cultură fizică noțiunile de bază din domeniul fiziologiei generale și a fiziologiei exercițiilor fizice, care îi ajută să înțeleagă funcționarea organismului omenesc cu care ei lucrează.

Autorul expune, mai întîi, fiziologia respirației, singelui, circulației, nutriției, digestiei, excreției, glandelor endocrine, sistemului nervos. După prezentarea fiziologiei normale a diferitelor organe, autorul prezintă la sfîrșitul fiecărui capitol modul de adaptare la efort a funcției respective și modificările pe care el le suferă de-a lungul procesului de antrenament. Această prezentare complexă a fiecărei funcții usurează cititorului înțelegerea fenomenelor de fiziologie generală și de adaptare la efort. Menționăm însă că la capitolul despre glandele cu secreția internă chiar editura semnalează unele greșeli care, după părerea autorilor, schimbă sensul și trebuie corectate. Cea mai importantă apare la pag. 165, unde în loc de „cortizol” s-a tipărit „cortizon”, iar în tabla de materii a fost omis titlul capitolului despre fiziologia gimnas-

ticii. Cititorii vor corecta, desigur, aceste erori.

Cîteva capitole abordează problema de o importanță deosebită pentru practicarea exercițiilor fizice, ca: bazele fiziologice ale mișcării, studiul fiziologic al calităților motrice, fundamentarea fiziologică a principiilor antrenamentului, fiziologia metodelor moderne de antrenament, starea de antrenament și forma sportivă, particularitățile exercițiilor fizice la diferite vîrste și la femei, fiziologia principalelor ramuri de sport.

Prezentată într-o formă accesibilă, lucrarea este elaborată în același timp pe baza unei documentări științifice actuale și multilaterale.

dr. CORNELIU OBRAȘCU
medic primar

ÎN SFÎRȘIT!...

După lungi tergiversări, după critici nenumărate, I.S.C.M. Brazi s-a hotărît să treacă la fapte: la 7 iunie a.c. a început „asaltul” final pentru terminarea bazei de acoperiș din Ploiești, lucrare pe care, pînă nu de mult, o consideram drept „cenușăreasă” și, de aceea, o aborda... printre picături. După cele relatate de președintele Consiliului regional UCFS, Teodor Constantinescu, bazele vor fi gata la 30 iunie. După părerea delegatului I.S.C.M. — tov. Victor Vasiliu — la 25 iulie. Fie și la 25 iulie! Bine că s-a pornit la drum. Să sperăm că nu e vorba doar de un „foc de paie”.

ARE DREPT, N-ARE DREPT...

Antrenorul C. ALBESCU din Birlad este mai conștient decît îl credeam (și de cît am fi dorit). L-am criticat prima oară la ru-

brica noastră pentru folosirea unor tineri fotbalști în competiții fără ca aceștia să aibă drept de joc. Prins cu... „juniori cu bărbii” — cum spuneam în nota noastră. C. Albescu a repetat... tentativa. Numai că nici a doua oară nu i-a reușit și atunci am publicat nota „Încercare netransformată”.

C. Albescu a recunoscut. Tentativa nu fusese bine pregătită. S-a pripit atunci. Nu-i nimic. Cît trăiești, înveți. Și s-a pus antrenorul Albescu pe învățat fel de fel de „chichițe” și cînd a crezut omul că este bine pregătit a dat... examenul. La meciul cu Ancora Galați, în formația gazdelor (Gloria) a apărut și jucătorii Breazu și Perju, buni legitimați pentru... Rulmentul Birlad.

Poate că antrenorul Albescu îi place să se joace de-a substituirile. Am vrea însă să-i spunem că e un joc periculos și s-ar putea

să se... accidenteze. Dar, de ce tovarășii din consiliul orașenesc UCFS privesc ca simpli spectatori toate aceste încercări?

DE CE ATÎTEA... ABSENȚE?

La școala generală din Săvinești nu se prea face sport. Ba, să spunem drept,

nu se face de loc! Nici măcar un singur elev din această școală n-a participat pînă acum la numeroase concursuri la care alte școli au fost reprezentate de zeci și sute de fineri sportivi.

De ce, atunci, atîtea absențe în „catalogul” competițiilor școlare? Aflăm că cel care se interesează (cel mai puțin) de activitatea sportivă este VIOREL

GALU, profesor de... educație fizică!

Nici nu ne mai miră faptul că nu se face sport la școala generală din Săvinești. Ne surprinde, însă, că nici măsurile luate de secția de învățămînt n-au dat nici un rezultat. Să fie, oare, nevoie de altele, mai... convingătoare? Pro-

fesorul Viorel Galu le-ar merita...

DUPĂ MECI, ÎNCA DOUĂ ORE...

Meciul de fotbal C.F.R. Rășiori — Progresul Corabia, disputat recent, s-a încheiat cu 2-2 în min... 94 (!?) și cu multe... incidente. Nemulțumiți de arbitrajul prestat de brigada bucuresteană (C. Nicu-

lescu, M. Crețu, I. Mincă), unii spectatori au creat în tribune o atmosferă insuportabilă. După joc, cabina arbitrilor a fost „asediată” aproape două ore, timp în care n-au conștientat hudaiele și amenințările. Au fost sparte geamurile vestiarului Jucătorii gazdă, în frunte cu O. GUJA, căpitănelul echipei, au făcut totul pentru ca arbitrii să fie protejați de furia celor cîteva spectatori. Un gest frumos care a contribuit la calmarea spiritelor. Dar, cum rămîne cu acei spectatori care cred că dacă plătesc cîteva lei pentru bilete de intrare își pot permite orice? Chiar și astfel de grave abateri de la conduită cetățenească...

CAVALERII FLUIERULUI LA... BUCĂTĂRIE

Pe stadionul „23 August” din Baia Mare sînt programate, săptămîna de săptămîna, jocuri de fotbal în cadrul categoriei B, în

championatul regional, în cel al juniorilor ș.a. Meciuri oficiale importante, la care — firesc — sînt delegați arbitri din regiune și din alte părți ale țării.

Sînt — e drept — așteptați și întîmpinați cu multă ospitalitate și apoi invitați la... bucătărie. Nu, nu! Să nu facem anticipări eronate. Invitația nu are la bază înlesnirea unei „cunoștințe” cu renumita bucătărie baimăreană. Dar, acolo — în casa îngrijitorului de la stadion — este... vestiarul arbitrilor. Aici se echipează și se dezechipează arbitrii, aici se iau interviuri etc. Curioasă rezolvare!

Rubrică redactată de
VALERIU CHIOSE
și
DAN GĂRLEȘTEANU

după scrisorile corespondenților noștri.